

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard omtalte den Indsats, Venstre havde gjort mod Arbejdsløshed, medens det havde Regeringen, og udtalte, at derfor kunde han ikke forstaa Venstres Stilling til dette Spørgsmaal i Øjeblikket. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det er der en meget rimelig Forklaring paa, idet vi, da den store Arbejdsløshed indtraf under Venstres Regering, ikke havde en Arbejdsløshedsfond til at imødegaa den ekstraordinære Arbejdsløshed, og senere, da Arbejdsløshedsfonden havde faaet nogen Kapital, i 1923 og 1924, var der ingen nævneværdig Arbejdsløshed. — Saa fremsatte det ærede Medlem Hr. Holdgaard en Udtalelse, som jeg gerne vil høre ham præcisere lidt nærmere. Det ærede Medlem sagde, at det syntes, som om man indenfor den socialdemokratiske Regering særlig havde Lyst til at spare paa Kirkeministeriets og Landbrugsministeriet Budgetter, og sluttede med at sige, at denne Udvikling vilde han ikke være med til. Nu vil jeg gerne spørge, om denne Udtalelse vil sige, at den socialdemokratiske Regering ikke fremtidig kan regne med det ærede Medlems Stemme, naar den gør sin parlamentariske Støtte op.

J. P. Larsen: Jeg vil gerne i Lighed med det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, at Arbejdet paa den midtsjællandske Jernbane fremmes, saa hurtigt ske kan. Det vil være af stor Betydning for den paagældende Egn, hvis Beboere jo alt har beredt sig paa at faa denne Bane.

Jeg har dernæst et Par Ord at sige til den højtærede Forsvarsminister angaaende Lønningsforholdene indenfor Lodsvæsenet. Lodserne lønnes paa den Maade, at det ved Lodseriet indsejlede Beløb deles efter visse Regler mellem dem, der er ansat ved Lodseriet, efter at der er afsat visse Beløb til Lodseriets Materiel. Herved fremkommer det for visse Lodser uheldige Forhold, at Lønningerne ved Landets Lodserier bliver vidt forskellige og adskillige Steder tillige stærkt svingende. Nu er det vel saadan, at der findes Lodserier, ved hvilke der ikke er ret meget at bestille, og hvor Lodserne maa supplere deres Indtægter paa anden Maade, og maaske der ogsaa uden Skade kunde nedlægges enkelte Lodserier. Derom skal jeg ikke ytre nogen Mening. Men paa den anden

Side er der ogsaa Lodserier, som til Trods for Lodsningernes dalende Antal nødvendigvis maa opretholdes for Skibsfartens Skyld.

Til disse Lodserier hører Helsingør Lodseri. Her har Indtægterne i de senere Aar været stærkt dalende, og der er ogsaa ved enkelte Lejligheder i Henhold til Lodsloven ydet Tilskud paa Finansloven til dette Lodseri, ligesom Lodserne for overhovedet at kunne eksistere har maattet søge Laan. Hvad der er Aarsag til Lodsningernes dalende Antal, er ikke svært at se: den bedre Belysning og Afmærkning af vore Farvande, Rederiernes Forsøg paa at nedsætte deres Udgifter, alt det gør, at man hjælper sig igennem og sparer Lodsafgiften til Skade for vedkommende Lodseri. Nu vil man maaske sige, at Tjenesten ved et saadant Lodseri saa ogsaa er mindre end ved de Lodserier, hvor Indtægterne er endog meget betydelige. Men det er den ingenlunde. Helsingørs Lodser maa Døgnnet igennem tage deres Vagttørn paa Lodsstationen eller paa Lappegrundens Fyrskib og stadig være til Raadighed; de kan ikke uden Orlovstilladelse være borte fra Lodsstationerne.

Man faar et Begreb om Fortjenesten ved dette Lodseri, der, saa vidt jeg ved, er et af Landets ældste, naar man erfarer, at Gennemsnitsfortjenesten i indeværende Aars første 7 Maaneder for de ældste Lodser har været 314 Kr. pr. Maaned og for de yngste 262 Kr. Nu kan dette Forhold maaske bedres noget i de sidste Maaneder af Aaret; men Fortjenesten bliver i hvert Fald alt for ringe, og vi maa jo erindre, at her er Tale om veltjente Folk med Navigatørexamen og lang praktisk Tjeneste — saa ser jeg endda rent bort fra det betydelige Ansvar, som er forbundet med Lodstjenesten. Det kan vist uden Overdrivelse siges, at Lønnen ikke staar i noget som helst Forhold til det Arbejde, der kræves.

Nu vil man spørge: Hvorledes skal dette Misforhold ordnes til det bedre? Hertil maa jeg sige, at derom er Lodserne Landet over neppe helt enige, og det kan neppe forundre nogen, at det er saadan under de givne Forhold. Der er 118 Lodser, som har udtalt sig for Nedsættelsen af en Kommission, som skulde tage hele Lodsforholdet op til Overvejelse. Om det er heldigt, skal jeg ikke kunne sige. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard har Ret, naar han siger, at en Kommission har man i mange Tilfælde